

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13338/2024
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Хигијена“ Панчево, кога заступа Миломир Милићевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., кога заступа Сеад Пренковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 347/23 од 21.03.2024. године, у седници одржаној дана 03.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 347/23 од 21.03.2024. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Новом Пазару Гж 347/23 од 21.03.2024. године и пресуда Основног суда у Новом Пазару П 94/23 од 04.04.2023. године, тако што се усваја тужбени захтев и обавезује тужени да тужиоцу на име главног дуга исплати износ од 4.000,00 динара и на име трошкова извршног поступка износ од 3.412,80 динара и одбија као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка, па се обавезује тужени да на име трошкова првостепеног и другостепеног поступка тужиоцу исплати износ од 41.300,00 динара, у року од 8 дана од пријема пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова ревизијског поступка тужиоцу исплати износ од 27.500,00 динара, у року од 8 дана од пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 94/23 од 04.04.2023. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца и у целости укинута решење о извршењу јавног извршитеља Мила Дуротовића И.Ивк 724/21 од 19.05.2021. године. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 10.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 347/23 од 21.03.2024. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 94/23 од 04.04.2023. године у првом ставу изреке. Другим ставом изреке првостепена пресуда је преиначена у другом ставу изреке тако што је обавезан тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу до 28.500,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи применом члана 404. ЗПП.

Разматрајући изјављену ревизију применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да су ради уједначавања судске праксе испуњени услови да се у конкретном случају изјављени ванредни правни лек размотри као изузетно дозвољен, због чега је сходно члану 404. став 2. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући правилност побијане одлуке применом члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, за пружену услугу паркирања на општим паркиралиштима по издатим, а неисплаћеним налозима за дневне карте за датуме 10. новембар, 20. новембар, 3. децембар и 18. децембар 2020. године, власник возила регистарске ознаке ... тужиоцу дугује износ од укупно 4.000,00 динара. Према подацима о власништву возила регистрованих код МУП-а РС у наведеном периоду власник возила означених регистарских таблица био је тужени. Решењем о извршењу јавног извршитеља Мила Дурутовића И.Ивк. 724/21 од 19.05.2021. године тужени је обавезан да на име дуга тужиоцу исплати износ од 4.000,00 динара и да истом накнади трошкове извршног поступка у износу од 3.412,80 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања и околности да је овлашћењем овереним код јавног бележника дана 30.04.2019. године под бројем УОП-П 684.2019 тужилац управљање моторним возилом регистарске ознаке ... и сва права и задужења у вези са истим пренео на ББ из ..., који је изјавом овереном код јавног бележника дана 21.08.2020. године потврдио да је то возило марке Мерцедес купио од тужиоца АА током 2018. године и да на основу поменутог пуномоћја истим управља, нижестепени судови су тужбени захтев одбили, укинули решење о извршењу јавног извршитеља Мила Дурутовића И.Ивк 724/21 од 19.05.2021. године и тужιοца обавезали на накнаду трошкова парничног поступка.

Према становишту Врховног суда, нижестепене одлуке су засноване на погрешној примени материјалног права.

Тужилац је правно лице коме је Одлуком о уређењу саобраћаја на територији Града Панчева („Службени лист Града Панчева“ број 8 са изменама и допунама) поверан над применом одредаба ове одлуке и спровођење казних одредби, одржавање и коришћењу паркиралишта, управљање посебним јавним

паркиралиштима, организација и вршење контроле и наплата услуга коришћења посебних паркиралишта. Чланом 56. Одлуке прописано је да се корисником паркиралишта, који подлеже плаћању дневне карте, сматра власник возила евидентиран у одговарајућим евиденцијама Министарства унутрашњих послова, а према регистарским ознакама возила

У конкретном случају тужилац је преко својих овлашћених лица утврдио да за возило регистарске ознаке ..., паркирано на паркиралиштима у Панчеву дана 10.11, 10.11, 03.12, и 18.12.2020. године није плаћена дневна карта која износи 1.000,00 динара.

Код утврђене чињенице да је наведеним датумима означено возило било паркирано на паркиралиштима у Панчеву, а без плаћене дневне карте, тужени као лице евидентирано у евиденцијама Министарства унутрашњих послова као власник предметног возила, јесте пасивно легитимисан и обавезан на плаћање дугованог износа. Околност да је изјавом овереног код јавног бележника дана 21.08.2020. године ББ потврдио да је током 2018. године на основу усменог уговора о купопродаји од туженог купио аутомобил марке „Мерцедес“, којим је спорном приликом управљао на основу пуномоћја овереног дана 30.04.2019. године, без утицаја је на одлуку у овој парници, а од значаја може бити евентуално у парници коју би по регресној тужби тужени водио против ББ.

Из наведених разлога тужени као власник возила за које је издата доплатна карта јесте пасивно легитимисан у погледу плаћања дугованог износа, сагласно чему је применом члана 416. став 1. ЗПП одлучено као првом ставу изреке.

Сагласно члану 165. став 2. у вези са чланом 153. став 1, 154. и 163. став 1. и 2. ЗПП, према успеху у спору, тужиоцу је досуђен износ од 9.000,00 динара за један правно образложени поднесак, 10.500,00 динара за приступ адвоката на једно одржано рочиште, 18.000,00 динара за састав жалбе и по 1.900,00 динара судских такса за жалбу и другостепену одлуку, 18.000,00 динара за састав ревизије, 3.800,00 динара судске таксе за ревизију и 5.700,00 динара судске таксе за ревизијску одлуку.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић